

POSTANOWIENIE

Dnia 10 kwietnia 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Tomasz Grzegorzcyk (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Krzysztof Cesarz

SSN Józef Szewczyk

po rozpoznaniu w Izbie Karnej, na posiedzeniu w dniu 10 kwietnia 2014 r., skargi **K. T.**,

na przewlekłość postępowania przed Sądem Apelacyjnym, w sprawie o sygn. akt ... 18/14, w przedmiocie warunkowego przedterminowego zwolnienia

p o s t a n o w i ł

1. na podstawie art. 623 k.p.k. w zw. z art. 8 ust. 2 ustawy z dnia 17 czerwca 2004 r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki (Dz. U. Nr 179, poz. 1843 ze zm.), zwolnić skarżącego od opłaty od skargi,

2. na podstawie art. 5 ust. 1 *a contrario* powołanej wyżej ustawy z 2004 r. oraz art. 430 § 1 w zw. z art. 429 § 1 k.p.k. w zw. z art. 8 ust. 2 tejże ustawy, pozostawić skargę bez rozpoznania.

UZASADNIENIE

Skarżący wystąpił z przedmiotową skargą, podnosząc przewlekłość postępowania odwoławczego przed Sądem Apelacyjnym w odniesieniu do jego zażalenia złożonego na postanowienie Sądu Okręgowego w B. z dnia 29 października 2013 r., mocą którego odmówiono mu warunkowego przedterminowego zwolnienia z odbycia reszty kary pozbawienia wolności,

wskazując, że Sąd odwoławczy przystąpił do rozpoznania jego zażalenia dopiero po upływie 3,5 miesiąca, co jest „nieusprawiedliwioną opieszałością Sądu”. W skardze tej wskazano także, że „gdyby Sąd penitencjarny w B. udzielał warunkowych zwolnień, to Sąd Apelacyjny nie miałby nawału spraw rozpoznawania zażaleń”.

Rozpoznając tę skargę Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Pomijając argumentację skarżącego odnośnie nieuwzględniania przez Sąd *meriti* wniosków skazanych o przedterminowe zwolnienie, co zwiększa liczbę zażaleń wpływających do Sądu odwoławczego, jako że skarżący zapomina w tym miejscu, że warunkowe przedterminowe zwolnienie wymaga spełnienia przez skazanego określonych warunków, od których uzależniona jest decyzja pozytywna, stwierdzić należy, że skarga jego jest niedopuszczalna.

Stosownie bowiem do art. 5 ust. 1 ustawy o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki (przywoływanej dalej jako u.o.s.n.p.), skargę taką można wnieść jedynie w toku postępowania, któremu zarzuca się przewlekłość. W sprawie niniejszej zaś orzeczenie Sądu Apelacyjnego zapadło w dniu 11 lutego 2014 r., a o terminie jego posiedzenia skarżący był powiadomiony w dniu 30 stycznia 2014 r. (k. 31). Tymczasem swoją skargę na przewlekłość tego postępowania sporządził i wysłał drogą pocztową w dniu 13 lutego 2014 r. (k. 3 i 6 akt SN), a więc już po prawomocnym zakończeniu postępowania zażaleniowego. Tym samym jest to skarga niedopuszczalna, gdyż złożono ją już po terminie wskazanym w przywołanym wyżej art. 5 ust. 1 u.o.s.n.p.

Ponieważ w sprawach skargi na przewlekłość dotyczącej postępowania karnego stosuje się odpowiednio przepisy procedury karnej (art. 8 ust. 2 u.o.s.n.p.), przeto środek, który okazuje się być niedopuszczalnym winien spotkać się z odmową przyjęcia przez prezesa sądu, do którego ją złożono (art. 429 § 1 *in fine* k.p.k.), a jeżeli został on jednak przyjęty, sąd pozostawia go bez rozpoznania (art. 430 § 1 k.p.k.). Tak też uczyniono w tej sprawie, gdyż – jak wyżej wskazano – skarga skazanego, jako złożona po upływie nieprzywracalnego terminu, jest skargą prawnie niedopuszczalną.

Mając to wszystko na uwadze orzeczono, jak w sentencji.